

(دیاری باوکم) - پاییز زوو دات ... هژار حوسن

لگځ پاییز و خو بارینی باران بدارم.
چم ل و دستان ی گیانم ختوکه ددهن.
بکس بهسر ئ و شقام ی و ی نادیارید، راد برم.
زویری یار، با تاریکی و ددارییش بت،
پدشت کاننی رهشینی ب چبوون جدد ه م.
(بهردی رهشی وارنشینان. ناوه کم بیر نییه)
هوار کان چ نادیاریک ددن ب ه نگا و کا نم؟
نه نی ئ و مام نم ل یاد ناچ تهوه
که پاییزی هات و
سهرقا ی وهسیه تکی غریبتر له خ می کردم.
خودایه، رووتبوونهوه شهرمه نه یان خ خستنه پستی ترهوه؟

پاییز؛ خ بیند و ی برینداران ی دایکا یه تییه
ل ب ر چاوی کوکوختی ک.
دهش رووتبوون و ی کچ کی ئ تکراوی ما ه ژار کیش بت
چه ند شه قاو ک دوور له چاره نووسی بهشودان.

پاییز زوو دات و
زرینگان و ی یاده وهرییه کی خ را ر یشتوو ده خاته ب ر گو چک م.
له گه پاییز
گ ان و ی لاش ی کی شکت،
ک زوی ب د ست پیربوونی د نا ن
داها تووم ده باته بهردهم زراوچوون.

پاییز زوو دات و
سرگ ردا نبوونی کا تژم ر و
کک و ت پووچه کانی گ م ی ژیان،
جهسته ی کونا شبووم،
ده خه نه بهر تیری سهره ییه کانم.

تووند باوهش به پاییزدا ده کم و
پی ده م:

باوکی پیرزم چی به دیاری ب مندا ی ناردووم.
کهچی ئەو مەه یەکم لەدەکات و
لەبەر خەیهو: هم، قو مساخى حەامزادە.

پاییز زوو دت:
ژکان، سیمای جەنجا ییان دشارنەو.
یەکشەممە لە ترەك دەدا
بەپرتەوبەو کوا نەوت،
ئاخر جەستە گەرمە بووی من،
کوا بە رەژەکانی تری هەفته گەرم دەبەتەو.

لە ئێو پیاو کەسندەناس و
ئێو سەرا بەی شیو نی تیا دکات
مودمێن بەعەشقی بارانەکی نەهاتی پاییزانە.
ئێوکانیەیی خەیی تیا دشتوات
مەستە بەجەستە رووتەکانەو،
کهچی ئەم تاقەتی ژماردنی کاتژمەری کۆژراکانی نی.

پاییز زوو دت
کهچی من هەر پیاو هەسنەناسەکی جارەم.
شوێن و هەتەرم هەوار تاریکەکان.
من کوری نیشتمانی کی گەلم.
بە باران و شک دەبەمەو.
بەو رینی گەڵەکانی پایز تەردەم.
گەرمای ناو کوچەکانی هاوین سەرم دەکەن.
سەرمای زستان دەمسوتەن.

سەرسام نەبوم بەو
ئاخ بەرلافای رەشەباکانی خەیا کەوتو
یان ژیان پەچەوانە بەتەو
لەسەیرکردنی دەرمانەکان تەگەشتووم
ئەم وەرەنگەیی دوو کەچەتە ناخی.

کەڵانەکی تاریک ئاسودەیی دەرەشت
ئەم کەڵاوێ هەندە چەتە توخمی بیابان،
بەنی شتنی خوەنی وبارە لەدەت.

پاییز زوو دت
من باوەش بە پاییزدا دەکەم و

په ده م نهی کوا باو کم،
باو کم چوو دیاریم به بند،
خی هیچ، کوا دیاریه کهی.

قهت خوانه کات پاییز دیاری باو کم بهت
ئاخر به نکه به ژک بخرهت ناو تا بوتک و
بهتاقهتی، له ناو قه دی به سته و.

کهس باو وری نه د کرد مانگ به م سته
له تاریکی شه و بهت و. به ئاهک به ئه سته رکان به
فیز به رونا که کی من له م د
سه رچا و که کی من هه ر م که له شه وقی ره ژ
نه یز که که له هه شه خی چو

ره ژ دود له هه ها تن
مانگ له ئا و ابون.
فریشته یکه که مان دوو بوو،
له نووسینه ئه حمال، جه گره یکه داگیرساند
لاوی ده ف ژه نیش له به رخه یه و:
ده یووت پاییز زوو دهت
گه ها کان زرد ده بن
به گه ها کان ته رده بم
به م به به دیاری باو کم له گه خی به بند؟

هه ژار حوسه